

120. Λύκος και γριά

Λύκος επείνα και γυρεύοντας τροφήν έτυχε εις ένα τόπον και ήκουσε παιδί και έκλαιγε, και μία γριά του έλεγε: «Παύσε, μη κλαίγεις, ότι τούτην την ώραν σε δίδω του λύκου!» Και ο λύκος, παντέχοντας ότι η γριά έλεγεν αλήθεια, εστάθη πολλήν ώραν. Και όταν εβράδιασε, πάλιν ήκουσε την γριάαν, οπού εκολάκευε το παιδίον και έλεγε: «Παιδάκι μου, αν έλθει ο λύκος εδώ, να τον πιάσομεν και να τον ραβδίσομεν.» Και ο λύκος, ως ήκουσε τέτοιο πράγμα, έφυγε. Και έλεγεν: «Εις αύτην την γειτονίαν άλλα λέγουσι και άλλα κάμνουσιν.»

Ο μύθος είναι προς εκείνους οπού άλλα λέγουσι και άλλα κάμνουσιν.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.